

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 30 ສິງຫາ 2026 (8-30-2026)

ຄວາມຮັກສໍາລັບຜູ້ອື່ນ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນອື່ນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄຣິສຕະຈັກໄປໂກກວ່າໃນການສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ?

ເມື່ອໂລກລະບາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນອານາຈັກໂຣມັນປະມານປີ ຄ.ສ. 250, ມັນກໍ່ຮ້າຍແຮງ. ສິ່ງດຽວທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເສັງຊີວິດແມ່ນການໜີໄປ-ຕາມຕົວອັກສອນ. ດີໂອນີຊັສ Dionysius, ອະທິການໃນສະຕະວັດທີສາມ, ໄດ້ຂຽນເລື່ອງນີ້ກ່ຽວກັບ "ຄົນນອກຮີດ": ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຍາດ, ພວກເຂົາໄດ້ຍູ້ຜູ້ທີ່ເປັນພຍາດອອກໄປ ແລະ ໜີຈາກຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ, ໂຍນພວກເຂົາລົງໃນຖານີກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ສົບທີ່ບໍ່ໄດ້ຝັງຄືກັບຂີ້ຝຸ່ນ, ໂດຍຫວັງວ່າວິທີນີ້ຈະຫຼີກລ້ຽງການແຜ່ລະບາດຂອງພຍາດຮ້າຍແຮງໄດ້; ແຕ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້, ພວກເຂົາພົບວ່າມັນຍາກທີ່ຈະຫຼົບໜີ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄຣິສະຕຽນໄດ້ໃຊ້ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນໂດຍສິ້ນເຊີງ. ດີໂອນີຊັສ ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, ຄຣິສະຕຽນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ...ພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງແຍງຄົນເຈັບ, ເອົາໃຈໃສ່ທຸກຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບໃຊ້ພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ, ແລະດ້ວຍພວກເຂົາໄດ້ຈາກຊີວິດນີ້ໄປຢ່າງມີຄວາມສຸກ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕິດເຊື້ອພຍາດຈາກຄົນອື່ນ... ຫຼາຍຄົນ, ທີ່ເປັນພຍາບານ ແລະການປິ່ນປົວຄົນອື່ນ, ໄດ້ນໍາຄວາມຕາຍມາສູ່ຕົວພວກເຂົາເອງ ແລະເສັງຊີວິດແທນພວກເຂົາ.² ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສໍາຄັນລະຫວ່າງຄຣິສະຕຽນ ແລະຜູ້ທີ່ມີສາສນາອື່ນແມ່ນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກແລະຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ. ໃນບົດຮຽນສຸດທ້າຍຂອງພາກນີ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາຈະຮັກໄດ້ແນວໃດໃຫ້ເໝືອນກັບທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັກພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 13:1-3

1. ເຖິງແມ່ນເຮົາເວົ້າພາສາແປກໆໄດ້ ຈະເປັນພາສາມະນຸດຫຼືພາສາເທວະດາກໍ່ດີ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍ່ເປັນເໝືອນຄ້ອງຫຼືແຊ່ງທີ່ສົ່ງສຽງດັງອີກກະທົກ 2. ເຖິງແມ່ນເຮົາປະກາດພຣະທັມໄດ້ ແລະເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ລັບເລິກທັງປວງແລະມີຄວາມຮູ້ທັງສິ້ນ ແລະມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງຄົບຖ້ວນພໍຈະບອກໃຫ້ພູເຄື່ອນທີ່ໄປໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍ່ບໍ່ມີຄ່າອັນໃດ 3. ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈາກສິ່ງຂອງຈົນໝົດ ຫຼືສະລະຕົວເຮົາໃຫ້ເຂົາເຜົາໄຟ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໄຫຼງໝົດ.

ບົດແຫ່ງຄວາມຮັກ. ພວກເຮົາມັກຈະໄດ້ຍິນມັນຖືກອ້າງອີງໃນງານແຕ່ງງານ ແລະເຫັນມັນຖືກປັກແສ່ວແລະ ໃສ່ກອບຢູ່ເຮືອນຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ. ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍເລີຍວ່າມັນເປັນບົດຂຽນທີ່ໜ້າອັສຈັນ, ແຕ່ມັນມັກຈະຖືກອ່ານໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄວາມຮັກແບບໂລແມນຕິກ ຫຼືຄວາມສັມພັນໃນຄອບຄົວ. ຄໍາເວົ້າຂອງໂປໂລເລິກເຊິ່ງກວ່ານັ້ນ, ແລະເພື່ອໃຫ້ເຫັນສິ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາມັນໄວ້ໃນສະພາບການຂອງມັນ. ໃນບົດກ່ອນໜ້ານີ້, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານ ແລະວິທີທີ່ສະມາຊິກໂບດເອົາຂອງປະທານມາຫຼິ້ນຕໍ່ຄົນອື່ນ. ໃນບົດທີ 14, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງການປະຕິບັດສະເພາະຂອງຂອງປະທານບາງຢ່າງ. ແລະລະຫວ່າງບົດທີ 12 ແລະ 14 ແມ່ນ "ການເດີນທາງຂ້າງຄຽງ" ເລັກນ້ອຍເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ. ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນການເດີນທາງຂ້າງຄຽງ ຫຼືການເວົ້ານອກເລື່ອງ! ເພື່ອໃຊ້

ຂອງປະທານທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມຮັກໃນການນໍາໃຊ້ຂອງປະທານເຫຼົ່ານັ້ນ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ລາວບົດບົດທີ 12 ດ້ວຍ "ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮ້ອນໃຈສແວງຫາຂອງພຣະຣາຊທານອັນສໍາຄັນກວ່ານັ້ນ ແລະເຮົາຈະສະແດງທາງອັນດີຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກແກ່ພວກເຈົ້າ." (1 ໂກຣິນໂທ 12:31). ຄວາມຮັກແມ່ນວິທີທີ່ດີກວ່ານັ້ນ. ຢ່າຢຸດຢູ່ແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຮັກ (ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4-7) ໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາແລະບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທກໍາລັງປະສົບຢູ່. ໂປໂລໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຈົນເຖິງຈຸດສຸດຍອດນີ້ໃນບົດທີ 13. ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຢ່າງຊັດເຈນວ່າລາວໝາຍເຖິງຄວາມຮັກປະເພດໃດ. ໃນວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມັກໃຊ້ຄວາມຮັກໃນຄວາມໝາຍທາງເພດ ຫຼືຄວາມໂລແມນຕິກ, ເຊິ່ງເປັນຮູບແບບຂອງຄວາມຮັກທີ່ຊາວ ກຣີກເອີ້ນວ່າ ເອຣອດສ໌ eros. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄໍາສັບພາສາກຣີກນີ້, ເຊິ່ງມີແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຮັກທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈ. ໂປໂລກໍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄໍາວ່າ ຟິເລໂອ phileo. ຟິເລໂອສາມາດຖືກແປວ່າເປັນຄວາມຮັກແບບພົ້ນໜ້ອງ, ແລະແຕ່ໜ້າເສັຽດາຍ, ພວກເຮົາມັກຈະຖືວ່າມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ຕໍ່າກວ່າເມື່ອທຽບກັບຄວາມຮັກ ອາກາເປ agape. ບໍ່ມີຫຍັງຕໍ່າກວ່າກ່ຽວກັບມັນ. ຟິເລໂອ ແມ່ນຄໍາສັບທີ່ໃຊ້ສໍາລັບຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາຕໍ່ພຣະເຢຊູ (ໂຍຮັນ 5:20), ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນ (ໂຍຮັນ 16:27), ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສາວົກ (ໂຍຮັນ 20:2). ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 13, ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄໍາວ່າອາກາເປ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ. ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ສແວງຫາຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຄົນອື່ນ. ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະປະຖິ້ມຄວາມສະບາຍໃຈສ່ວນຕົວ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດໃດໆເພື່ອຜູ້ທີ່ຮັກ. ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຄໍາ ຟິເລໂອ ແລະ ອາກາເປ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ, ອາກາເປ ແມ່ນປະເພດຂອງຄວາມຮັກທີ່ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ສະແດງອອກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູແມ່ນການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕາຍເພື່ອຕົນເອງ (ລູກາ 9:23). ພວກເຮົາມອບຊີວິດຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອົງ. "ພວກເຮົາຮັກເພາະພຣະອົງຮັກພວກເຮົາກ່ອນ" (1 ໂຍຮັນ 4:19). ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກ, ບໍ່ມີຜົນຫຍັງເລີຍ. ໜ້າເສັຽດາຍ, ຄຣິສະຕຽນມັກໃຊ້ຄໍາວ່າ "ຄວາມຮັກ" ເພາະວ່າພວກເຮົາຄວນຈະຮັກຄົນອື່ນ. ແລະການເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮັກໃຜຜູ້ນຶ່ງກໍບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ຂໍ້ແກ້ຕົວວ່າ, "ຂ້ອຍຮັກລາວ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ມັກລາວ." ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກ່າວໄປສູ່ຂໍ້ຕໍ່ໄປເພື່ອເບິ່ງລັກສະນະຂອງຄວາມຮັກແບບອາກາເປ, ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າຂໍ້ແກ້ຕົວດັ່ງກ່າວກໍບໍ່ຄືກັບພຣະຄຣິດເຊັ່ນກັນ. ຄວາມຮັກແມ່ນພື້ນຖານຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເປັນຫຍັງກິຈກັມທາງສາສນາຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມໝາຍຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 13:4-7

4. ຄວາມຮັກກໍອົດທົນດົນນານ ແລະຊອບໃນການເມດຕາກະຣຸນາ ຄວາມຮັກບໍ່ເທິງສາ ບໍ່ອວດອ້າງ ບໍ່ຈອງຫອງ 5. ບໍ່ເຮັດການອັນບໍ່ສຸພາບ ບໍ່ຄິດເຫັນແກ່ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຝ່າຍດຽວ ບໍ່ມີໃຈຮ້າຍງ່າຍ ບໍ່ຊອບຈົດຈໍາຄວາມຜິດ 6. ບໍ່ຍິນດີໃນການອະທັມແຕ່ຍິນດີໃນການສັດຈິງ 7. ຄວາມຮັກສູ້ທົນທຸກສິ່ງ ເຊື່ອທຸກສິ່ງ ໄວ້ວາງໃຈໃນທຸກສິ່ງ ແລະພຽນທົນເອົາທຸກສິ່ງ.

ຫຼັງຈາກເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕ້ອງການແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມຮັກໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຂອງປະທານທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ພາບທີ່ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບວ່າຄວາມຮັກແມ່ນຫຍັງ-ແລະອັນໃດບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັກ. ວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາຍົກສູງຄໍາສັ່ງສອນໃນພຣະຄໍາພີໃຫ້ຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແຕ່ຄວາມໝາຍທີ່ໂລກໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນມັກຈະບໍ່ຊັດເຈນ. ຜູ້ຄົນມັກແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຮັກ, ແຕ່ມັນມັກຈະຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງຕົນເອງ. ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ພວກເຮົາຮັກຄົນອື່ນຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໜ້າຮັກ. ຂໍພຣະຄໍາພີເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອິສະຣະພາບແກ່ພວກເຮົາໃນການເລືອກ ແລະເລືອກຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຮັກ. ໂປໂລມີເຈດຕະນາຫຼາຍໃນປະໂຫຍດທີ່ລາວໃຊ້ເພື່ອແປຄໍາວ່າຮັກ. ແຕ່ລະປະໂຫຍກສອດຄ່ອງກັບບັນຫານຶ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ 1 ໂກຣິນໂທເຊິ່ງຍັງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າເປັນຫຍັງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກມັນຈຶ່ງຖືກກ່າວເຖິງໃນທາງລົບ. "ຄວາມຮັກບໍ່ໄດ້ກະທໍາໃນແບບທີ່ເຈົ້າເຄີຍກະທໍາ." ພິຕິກຳທີ່ໂປໂລພາຍາຍາມແກ້ໄຂແມ່ນພິຕິກຳທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດຄວາມຮັກ. **ຄວາມອົດທົນ.** ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ທີ່ອົດທົນກັບພວກເຮົາ! ຄວາມອົດທົນອາດເບິ່ງຄືວ່ານຶ່ງເສີຍເພາະວ່າ

ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕອບສນອງຕໍ່ການກະທຳຜິດຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ແຕ່ຄວາມອົດທົນບໍ່ຄືກັນກັບຄວາມບໍ່ສົນໃຈ. **ຄວາມເມດຕາ.** ຄວາມອົດທົນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄູ່ກັບຄວາມເມດຕາ. ຄວາມອົດທົນທີ່ອົດທົນໃນການປະເຊີນກັບການກະທຳຜິດ-ອາດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເຮັດຫຍັງຕໍ່ຄົນພາຍນອກ, ແຕ່ຄວາມເມດຕານຳມາເຊິ່ງການກະທຳ. ບໍ່ວ່າບຸກຄົນນັ້ນປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາແນວໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕອບໂຕ້ໃນທາງດຽວກັນ, ແຕ່ພວກເຮົາຕອບໂຕ້ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ! ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ບອກກັບຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງໂຣມວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໄດ້ຊນະເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງຊນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ" (ໂຣມ 12:21). **ບໍ່ອິດສາ.** ໃນການຜິດຖຽງກັນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຜູ້ນຳ (ບົດທີ 1), ຄະດີຟ້ອງຮ້ອງ (ບົດທີ 6), ແລະການແບ່ງແຍກຂອງພວກເຂົາໃນລະຫວ່າງອາຫານແລງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ບົດທີ 11), ຊາວໂກຣິນໂທບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນ. "ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຍັງຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ ດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຍັງອິດສາກັນແລະຜິດຖຽງກັນ ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມມະນຸດທັມມະດາດອກຫຼີ?" (1 ໂກຣິນໂທ 3:3). **ບໍ່ແມ່ນຄົນອວດດີຫຼືຈອງຫອງ.** ຕລອດຈົດໝາຍສະບັບນີ້, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຈອງຫອງແລະຄວາມພາກພູມໃຈຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປົດປັ້ງຜົນສຳເລັດຂອງພວກເຮົາຫຼືຫຼີກລ້ຽງຄຳຍ້ອງຍໍ, ແຕ່ຄວາມຮັກໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາປະຕິເສດທີ່ຈະຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເໝືອຄົນອື່ນ. ຄວາມຮັກພາຍາມສ້າງຄົນອື່ນຂຶ້ນ (8:1). **ບໍ່ແມ່ນການຫຍາບຄາຍຫຼືເຫັນແກ່ຕົວ.** ຄວາມຫຍາບຄາຍເລິກເຊິ່ງກວ່າທີ່ວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາກຳນົດໄວ້. ຄຳສັບພາສາ ກຣີກໝາຍເຖິງພິທີກຳທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ເຊັ່ນ: ຜູ້ຊາຍທີ່ມີເພດສັມພັນກັບຍາດພີ່ນ້ອງ (ບົດທີ 5), ການຟ້ອງຮ້ອງ (ບົດທີ 6), ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບຄູ່ໝັ້ນ (ບົດທີ 7), ແລະການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນທຸກຍາກ (ບົດທີ 11). ຄວາມຮັກດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮັກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຄົນອື່ນສະເໝີ. **ບໍ່ເປັນຄົນໃຈຮ້າຍງ່າຍແລະບໍ່ຈົດຈຳຄວາມຜິດ.** ແທນທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຜິດດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງໃຫ້ອະພິຍ. "ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ຈົ່ງຮັກສາຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເພາະວ່າຄວາມຮັກປົກປັດບາບໄວ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ" (1 ເປໂຕ 4:8). **ບໍ່ພົບຄວາມສຸກໃນຄວາມບໍ່ຊອບທັມແຕ່ຊົມຊືມຍິນດີໃນຄວາມຈິງ.** ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີຄວາມສຸກເມື່ອຄົນອື່ນສະດຸດລົ້ມ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊົມຊືມຍິນດີເມື່ອຄົນອື່ນດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຈິງ. ແຕ່ໜ້າເສັຽດາຍ, ຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ອວດອ້າງກ່ຽວກັບພິທີກຳທີ່ຜິດບາບຂອງສະມາຊິກໂບດຄົນນຶ່ງຂອງພວກເຂົາ (1 ໂກຣິນໂທ 5:1-8). ເມື່ອພວກເຮົາຮັກ, ພວກເຮົາຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນຄວາມຈິງແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມມັນ. **ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ແລະພຽນທົນທຸກສິ່ງ.** ການອົດທົນ ແລະພຽນທົນທຸກສິ່ງດ້ວຍຄວາມຮັກເວົ້າເຖິງປະຈຸບັນ, ແລະຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງໃນຄວາມຮັກເວົ້າເຖິງອານາຄົດຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງປອດພັຍໃນພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍສູນເສັຽຄວາມເຊື່ອ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍສູນເສັຽຄວາມຫວັງເພາະພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄືກັບພຣະເຢຊູ (1 ໂກຣິນໂທ 11:1; ເອເຟໂຊ 5:1). ອ່ານຂ່າວປະເສີດແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະເຢຊູເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມຮັກ.

ລັກສະນະໃດຂອງຄວາມຮັກໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ທີ່ເຈົ້າພົບວ່າທ່າທາຍທີ່ສຸດໃນການດຳເນີນຊີວິດ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 13:8-13

8. ເຖິງແມ່ນການປະກາດພຣະທັມກໍຈະຖືກຍົກເລີກ ຫຼືການເວົ້າພາສາແປກໆກໍຈະເຊົາ ແລະວິຊາຄວາມຮູ້ກໍຈະຖືກຍົກເລີກ ແຕ່ຄວາມຮັກຕັ້ງຢູ່ບໍ່ຂາດຈັກເທື່ອ 9. ເພາະຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົານັ້ນກໍບໍ່ສົມບູນ ແລະການປະກາດພຣະທັມກໍບໍ່ສົມບູນ 10. ແຕ່ເມື່ອຄວາມສົມບູນມາເຖິງແລ້ວ ຄວາມປົກພ້ອງນັ້ນກໍຈະຖືກຍົກເລີກເສັຽ 11. ເວລາເຮົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ ເຮົາເຄີຍປາກແລະມີໃຈຢ່າງເດັກນ້ອຍ ເຄີຍຄິດຫາເຫດຜົນຢ່າງເດັກນ້ອຍ ແຕ່ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ເຮົາກໍໄດ້ເລີກອາການເດັກນ້ອຍເສັຽ 12. ເພາະວ່າດຽວນີ້ເຮົາທັງຫຼາຍເຫັນພໍມົວເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ ດຽວນີ້ຄວາມຮູ້ຂອງເຮົາບໍ່ສົມບູນ ແຕ່ເວລານັ້ນເຮົາຈະຮູ້ຢ່າງສົມບູນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ 13. ບັດນີ້ຍັງຕັ້ງຢູ່ສາມສິ່ງ ຄືຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຫວັງໃຈ ແລະຄວາມຮັກ ແຕ່ສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນຄວາມຮັກ.

ເປັນຫຍັງຄວາມຮັກຈຶ່ງເໝືອກວ່າຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານອື່ນໆທັງໝົດ?

ໂປໂລໄດ້ສັ້ນສຸດຂໍ້ທີ 7 ດ້ວຍຄຳກ່າວທີ່ວ່າຄວາມຮັກ "ພຽນທົນເອົາທຸກສິ່ງ," ແລະລັກສະນະທີ່ຍືນຍົງຂອງຄວາມຮັກນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ໂປໂລ

ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 8-13. “ຄວາມຮັກບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.” ສິ່ງທີ່ຈະສິ້ນສຸດລົງແມ່ນຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບຂອງປະທານທາງວິນຍານ. ຂໍໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າຄຣິສຕະຈັກໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງຂອງປະທານບາງຢ່າງຫຼາຍກວ່າຂອງປະທານອື່ນໆ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຄຸນຄ່າແລະຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບຂອງປະທານທັງໝົດແລ້ວ, ແລະລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນບົດນີ້ໂດຍການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ, ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກ, ຂອງປະທານເຊັ່ນ: ການເວົ້າພາສາແປກໆ, ການທຳນວາຍ, ແລະຄວາມຮູ້ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ຕອນນີ້ລາວໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ຄືກັນ, ໂດຍເນັ້ນໃສ່ລັກສະນະຊົ່ວຄາວ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງປະທານທາງວິນຍານພຽງຢ່າງດຽວທີ່ຈະຢຸດສະຖາລົງ, ແຕ່ຍ້ອນການເນັ້ນໜັກຂອງໂບດໂກຣິນໂທຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ລາວໄດ້ໃຊ້ພວກມັນເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຊົ່ວຄາວຂອງຂອງປະທານ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສໍາຄັນຂອງຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້; ພວກມັນທັງໝົດມີຄຸນຄ່າຫຼາຍໃນການປະຕິບັດພາລະກິດຮັບໃຊ້ຂອງໂບດໃນຍຸກປະຈຸບັນນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການໃຊ້ຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ສົມບູນ. ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງປະທານແຫ່ງການພຍາກອນ ຫຼື ຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມຮູ້ ບໍ່ຮູ້ທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮູ້ໄດ້. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດປະທານຄວາມຮູ້ແລະຄໍາເຕືອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຮູ້ໃນເວລານັ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີນຶ່ງຈະມາເຖິງເມື່ອຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະມີໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງທຸກຄົນ. “ເພາະວ່າດຽວນີ້ເຮົາທັງຫຼາຍເຫັນພໍມົວໆເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ” (ຂໍ້ 12). ທັງໝົດນີ້ຈະປ່ຽນແປງສໍາລັບພວກເຮົາ “ເມື່ອຄວາມສົມບູນແບບມາເຖິງ” (ຂໍ້ 10). ໃນຂະນະທີ່ຫຼາຍຄົນໂຕ້ຖຽງວ່າ “ຄວາມສົມບູນແບບ” ໝາຍເຖິງການສໍາເລັດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່, ຄົນອື່ນເຫັນວ່າ “ຄວາມສົມບູນແບບ” ເປັນການອ້າງອີງເຖິງການກັບມາຂອງພຣະຄຣິດເມື່ອພຣະອົງຕັ້ງອານາຈັກທີ່ສົມບູນແບບ ແລະນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຈື່ໄວ້ວ່າ ໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ຄໍາຖາມທີ່ວ່າຂອງປະທານແຫ່ງພາສາຈະຢຸດລົງເມື່ອໃດ, ແຕ່ລາວກໍາລັງໃຊ້ຂອງປະທານສາມຢ່າງທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງນີ້ເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງການຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້-ຫຼືຂອງປະທານທາງວິນຍານໃດໆ-ເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນໜ້າກັບພຣະເຢຊູໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຈຸດສຸມຂອງພວກເຮົາຄວນຈະຢູ່ທີ່ການຮັກສາ ແລະການໃຊ້ຄວາມຮັກ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີຂອງປະທານທາງວິນຍານອັນໃດກໍຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີຫຍັງເຫຼືອຢູ່? ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ແລະຄວາມຮັກ. ແຕ່ຄວາມຮັກແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນກວ່າທັງໝົດ. ແຕ່ຄວາມຮັກແມ່ນລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ. “ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຮັກ” (1 ໂຢຮັນ 4:16). ດັ່ງນັ້ນ, “ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມຮັກ” (1 ໂກຣິນໂທ 13:13).

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາ, ເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຈິງນັ້ນແນວໃດໃນອາທິດນີ້? ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

ທົບທວນຄືນ. ເຮັດລາຍການລັກສະນະທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 13:4-7. ລະບຸເວລາທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກຄົນອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີເຫຼົ່ານີ້. ສາລະພາບສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສໍາລັບຄວາມຮັກ ແລະການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະອົງ.

ໂອບກອດ. ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງປະທານໃຫ້ເຈົ້າໃນທາງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ປະເມີນວ່າຄວາມຮັກທີ່ໃຫ້ຕົນເອງຈະສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນວິທີທີ່ເຈົ້າໃຊ້ຂອງປະທານນັ້ນ. ໂອບກອດຂອງປະທານແລະການຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ປະຕິບັດ. ຊອກຫາວິທີສະເພາະທີ່ເຈົ້າສາມາດຮັກຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນອາທິດນີ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຈົ້າແນວໃດ. ເລືອກທີ່ຈະໃຫ້ກຽດພຣະຄຣິດໂດຍການຮັກຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າວາງໄວ້ໃນເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA